

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 listopada 1972 r.

Nr 52

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

274 — nr 267 z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu	529
275 — nr 280 z dnia 31 października 1972 r. w sprawie polityki cen detalicznych oraz dalszej poprawy zaopatrzenia rynku w 1973 r.	532
276 — nr 290 z dnia 11 listopada 1972 r. w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego	533

ZARZĄDZENIA:

277 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 listopada 1972 r. w sprawie uiszczania opłat paszportowych	535
278 — Ministra Komunikacji z dnia 27 października 1972 r. w sprawie uchylecia przepisów dotyczących planowo-zapobiegawczej obsługi technicznej i naprawy pojazdów samochodowych i przyczep	536
279 — Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 30 października 1972 r. w sprawie powołania oraz zniesienia niektórych prokuratur powiatowych na terenie województwa rzeszowskiego	536

274

UCHWAŁA Nr 267 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 października 1972 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb ustalania oraz zasady stosowania cen artykułów przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) cenie transakcyjnej w eksporcie — rozumie się przez to cenę sprzedaży na warunkach franco granica polska lub FOB port polski, przeliczoną na złote według obowiązujących przeliczników,
- 2) cenie transakcyjnej w imporcie — rozumie się przez to cenę zakupu na warunkach franco granica polska lub CIF port polski, przeliczoną na złote według obowiązujących przeliczników,
- 3) cenie cennikowej — rozumie się przez to cenę określoną w obowiązującym cenniku, uzupełnieniu do cennika lub w decyzji organu właściwego do ustalania cen,
- 4) cenie uzgodnionej — rozumie się przez to cenę określoną pomiędzy jednostkami handlu zagranicznego a ich dostawcami (cena uzgodniona w eksporcie) lub cenę określoną pomiędzy jednostkami handlu zagranicznego a ich odbiorcami (cena uzgodniona w imporcie), zgodnie z przepisami uchwały,

5) jednostkach handlu zagranicznego — rozumie się przez to przedsiębiorstwa handlu zagranicznego i inne jednostki zajmujące się działalnością gospodarczą w zakresie obrotów towarowych z zagranicą na mocy uprawnień nadanych im przez Ministra Handlu Zagranicznego,

6) artykule — rozumie się przez to również usługi (roboty).

3. Przez ceny usług (robót) na eksport rozumie się ceny „loco miejsce świadczenia usługi (wykonywania roboty)”.

Rozdział 2

Ceny artykułów przeznaczonych na eksport.

§ 2. 1. Producent mający uprawnienia jednostki handlu zagranicznego, dokonujący eksportu na rachunek własny, pobiera za wyeksportowany artykuł cenę transakcyjną.

2. Producent (jednostka skupu) dokonujący eksportu na rachunek własny za pośrednictwem jednostki handlu zagranicznego (działającej również na zasadach komisju lub agenta) otrzymuje za wyeksportowany artykuł cenę transakcyjną lub cenę uzgodnioną. Producent (jednostka skupu) płaci natomiast jednostce handlu zagranicznego należną jej marżę (provizję) i równowartość prowizji agentów zagranicznych, jeżeli nie jest ona ujęta w marży (provizji), oraz ponosi koszty krajowe związane z daną transakcją eksportową.

3. Dostawca krajowy, zawierając umowę z jednostką handlu zagranicznego o dostawę na warunkach określonych w ust. 2, może określić dolną granicę ceny transakcyjnej (cena minimalna).

4. Cena uzgodniona, o której mowa w ust. 2, powinna zapewnić pokrycie średniej ceny transakcyjnej stosowanej w bieżących rozliczeniach eksportu w okresie ustalonym umową o dostawy. Różnica wartości tego eksportu według cen transakcyjnych i uzgodnionych podlega rozliczeniu pomiędzy dostawcą a jednostką handlu zagranicznego w sposób określony w umowie.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się również w rozliczeniach między generalnym dostawcą a jednostką handlu zagranicznego z tytułu dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport.

§ 3. 1. Jednostka handlu zagranicznego dokonująca eksportu na rachunek własny płaci za artykuły kupowane od dostawcy krajowego ceny cennikowe lub ceny uzgodnione.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w rozliczeniach między generalnym dostawcą a jednostką handlu zagranicznego z tytułu dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport.

3. Artykuły przeznaczone na eksport, produkowane według tych samych norm (wzorów), jakie obowiązują w obrocie wewnętrznym, nabywane są przez jednostki handlu zagranicznego po ustalonych dla obrotu wewnętrznego cenach zbytu lub — w zakresie artykułów obciążonych podatkiem obrotowym bądź korzystających z dotacji przedmiotowych — po cenach zbytu zmniejszonych o podatek obrotowy lub zwiększonych o dotację przedmiotową.

4. Zapłacona przez jednostkę handlu zagranicznego cena zbytu, zmniejszona o podatek obrotowy lub zwiększona o dotację przedmiotową, jest ceną sprzedaży uzyskaną przez dostawcę artykułu przeznaczonego na eksport.

5. Przez cenę zbytu artykułu mającego ustaloną tylko cenę detaliczną rozumie się tę ostatnią cenę, zmniejszoną o obowiązujące marże handlowe.

§ 4. 1. Jednostka handlu zagranicznego dokonująca eksportu na rachunek własny może z dostawcą artykułu przeznaczonego na eksport uzgodnić:

- 1) cenę wyższą niż cena cennikowa (§ 3 ust. 3 i 5), nie wyższą jednak niż cena transakcyjna zmniejszona o marżę należną jednostce handlu zagranicznego i równoważność prowizji agentów zagranicznych, jeśli prowizja ta nie jest ujęta w marży, a zwiększona o ewentualne dopłaty eksportowe,
- 2) cenę niższą niż cena cennikowa, nie niższą jednak niż poniesione przez dostawcę koszty produkcji artykułu.

2. W odniesieniu do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych ze względu na potrzeby handlu zagranicznego według norm (wzorów) nie stosowanych w kraju lub z uwzględnieniem różnic w stosunku do norm krajowych, dostawca krajowy i jednostka handlu zagranicznego mogą uzgodnić cenę w wysokości nie niższej od kosztów własnych zwiększonych o zysk należny producentowi.

3. Ceną uzgodnioną, o której mowa w ust. 1 i 2, jest cena potwierdzona pisemnie przez jednostkę handlu zagranicznego.

§ 5. 1. Przepisy § 4 o uzgodnieniu cen między jednostkami handlu zagranicznego a ich dostawcami stosuje się odpowiednio do:

- 1) uzgodnienia cen usług wykonywanych na zlecenie odbiorców zagranicznych, jeśli usługi te nie są objęte cennikami krajowymi,

2) uzgodnienia cen licencji oraz dokumentacji technicznych, a także do określenia wysokości dodatków do cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport, mianowicie:

- a) za opakowanie, gdy artykuł przeznaczony na eksport ma być dostarczony w opakowaniu, podczas gdy ten sam artykuł w obrocie krajowym nie wymaga opakowania,
- b) za różnicę kosztów opakowania, gdy cena zbytu artykułu przeznaczonego do obrotu wewnętrznego obejmuje również określony rodzaj opakowania, a warunki umowy eksportowej przewidują opakowanie odmienne,
- c) za dodatkowe koszty wiążące się z przygotowaniem towaru do eksportu, jeżeli tego rodzaju dodatkowe koszty powstają w następstwie wymagań zamawiającego.

2. Dodatki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c), mogą być uzgodnione odrębnie dla poszczególnych transakcji eksportowych, odpowiednio do kosztów ponoszonych przez dostawcę.

§ 6. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustala ceny zbytu ważniejszych artykułów pochodzących ze skupu rolnego i pozyskiwanych z runa leśnego, przeznaczonych na eksport. Wykaz ważniejszych artykułów ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen.

2. Jednostki handlu zagranicznego uzgadniają z właściwymi organizacjami skupu ceny zbytu artykułów pochodzących ze skupu rolnego i pozyskiwanych z runa leśnego, nie objętych wykazem ważniejszych artykułów (ust. 1).

3. Ceny, o których mowa w ust. 1 i 2, tworzy się przez dodanie do cen skupu marż (narzutów) przysługujących dostawcy lub dostawcom, jeśli występuje więcej niż jedno ogniwo obrotu przygotowujące artykuł do eksportu.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego na wniosek ministra nadzorującego dostawcę ustala ceny zbytu nadwyżek artykułów pochodzących ze skupu, przeznaczonych na eksport.

§ 7. 1. Uzgadnianie cen, o których mowa w § 4, 5 i 6, należy do właściwości naczelników dyrektorów jednostek handlu zagranicznego oraz odpowiednio do dyrektorów państwowych przedsiębiorstw (kombinatów) przemysłowych i dyrektorów (kierowników) jednostek skupu oraz zarządów właściwych spółdzielni lub do osób przez nich upoważnionych.

2. Ministrowie w odniesieniu do podległych lub nadzorowanych przedsiębiorstw, a zarządy właściwych centralnych związków spółdzielni w odniesieniu do zrzeszonych w tych związkach spółdzielni lub przedsiębiorstw własnych mogą uprawnienia, o których mowa w ust. 1, zastrzec do swojej właściwości albo do właściwości dyrektorów zjednoczeń lub zarządów krajowych i wojewódzkich związków spółdzielni oraz Związku Spółdzielni Inwalidów.

§ 8. 1. Przepisy § 4 i 5 mają odpowiednie zastosowanie do przedsiębiorstw (zakładów) organizacji społecznych produkujących artykuły przeznaczone na eksport.

2. Uzgodnienie cen artykułów, o których mowa w ust. 1, należy do właściwości naczelników dyrektorów jednostek handlu zagranicznego (osób przez nich upoważnionych) i kierowników (osób przez nich upoważnionych) przedsiębiorstw (zakładów) organizacji społecznych.

§ 9. Za artykuły przeznaczone na eksport, kupowane przez jednostki handlu zagranicznego od uspołecznionych jednostek handlu wewnętrznego, jednostki handlu zagranicz-

nego placą ceny, po jakich towary te kupują inne jednostki handlu uspołecznionego. Ceny te mogą być zwiększone o dodatkowe koszty, jeśli jednostka handlu zagranicznego zamawia odmienne opakowanie.

§ 10. 1. Artykuły przeznaczone na eksport, produkowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 3 i 4, kupowane są przez jednostki handlu zagranicznego po cenach uzgodnionych z producentem lub jednostką pośredniczącą w sprzedaży.

2. Podstawą do określenia wysokości ceny uzgodnionej jest wstępny (planowy) koszt własny artykułu ponoszony przez dany zakład produkcyjny, zwiększony o zysk w ustalonej wysokości, podatek obrotowy oraz marżę jednostki pośredniczącej w sprzedaży. Cena uzgodniona zwiększona o marżę jednostki handlu zagranicznego nie może być wyższa od ceny transakcyjnej.

3. Obowiązująca w obrocie wewnętrznym cena zbytu danego artykułu, ustalona dla określonej jednostki gospodarki nie uspołecznionej, jest równocześnie, dla tej jednostki ceną zbytu tego artykułu przeznaczonego na eksport.

4. Jeśli obowiązującą w obrocie wewnętrznym ceną danego artykułu jest cena detaliczna, przez cenę zbytu artykułu przeznaczonego na eksport rozumie się cenę detaliczną, zmniejszoną o wysokość obowiązujących marż handlowych.

5. Określone w ust. 3 i 4 ceny zwiększone o marżę jednostki pośredniczącej w sprzedaży są cenami maksymalnymi.

6. Uzgodnienie cen, o których mowa w ust. 1, należy do właściwości naczelników dyrektorów jednostek handlu zagranicznego lub osób przez nich upoważnionych z kierownikami (osobami przez nich upoważnionymi) organizacji powołanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług do organizowania produkcji eksportowej jednostek gospodarki nie uspołecznionej lub bezpośrednio z producentami.

7. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen określi tryb uzgadniania oraz tryb zmiany uzgodnionych cen artykułów, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Jeżeli artykuł przeznaczony na eksport zostanie skierowany do sprzedaży wewnętrznej, to jego cenę zbytu lub detaliczną na wniosek właściwej jednostki handlu zagranicznego ustala organ uprawniony do ustalania tych cen w obrocie wewnętrznym.

2. Zasady i tryb rozliczania z budżetem dodatnich różnic między ceną, po której artykuł został nabyty przez jednostkę handlu zagranicznego, a ceną ustaloną zgodnie z ust. 1 określają odrębne przepisy.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może przekazać uprawnienia do ustalania niektórych cen detalicznych, o których mowa w ust. 1, dyrektorom zjednoczeń (jednostek równorzędnych), kombinatów, przedsiębiorstw oraz zarządom centralnych, krajowych i wojewódzkich związków spółdzielni.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen przekazując uprawnienia określi zasady i tryb ustalania cen detalicznych.

§ 12. Jednostki wskazane w uchwale jako uprawnione do uzgadniania cen na eksport i dodatków do tych cen (§ 7 i 10) są obowiązane do prowadzenia rejestru uzgodnionych cen.

§ 13. Jeżeli spór co do ceny artykułu przeznaczonego na eksport lub pochodzącego z importu wynikł w toku rozliczeń za wykonaną dostawę, a obie strony podlegają orzecznictwu komisji arbitrażowych, cenę ustala właściwa komisja arbitrażowa.

Rozdział 3

Ceny artykułów pochodzących z importu.

§ 14. 1. Artykuły pochodzące z importu odbiorcy krajowi nabywają od jednostek handlu zagranicznego:

- 1) po cenach transakcyjnych zwiększonych o prowizję agenta zagranicznego oraz o marżę przysługującą jednostce handlu zagranicznego,
- 2) po cenach uzgodnionych zapewniających pokrycie średnich cen transakcyjnych w okresie ustalonym między zainteresowanymi stronami, zwiększonych o prowizję agenta zagranicznego oraz o marżę przysługującą jednostce handlu zagranicznego,
- 3) po cenach cennikowych.

2. Marżę przysługującą jednostce handlu zagranicznego dolicza się do importowej ceny transakcyjnej w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

3. Jeżeli artykuły pochodzące z importu sprzedawane są za pośrednictwem jednostek wewnętrznego obrotu towarowego, to do ceny transakcyjnej lub do ceny uzgodnionej oprócz marży przysługującej jednostce handlu zagranicznego i prowizji agenta zagranicznego dolicza się również marżę (prowizję) przysługującą tym jednostkom.

§ 15. Sprzedaż licencji i dokumentacji technicznych oraz wszelkiego rodzaju usług (robót) przemysłowych, jak też usług biernego obrotu uszlachetniającego, świadczonych przez dostawców zagranicznych, dokonywana jest po cenach transakcyjnych, zwiększonych o prowizję agenta zagranicznego oraz marżę jednostki handlu zagranicznego.

§ 16. 1. Jeżeli na podstawie odrębnych przepisów artykuły pochodzące z importu, których dostawy są sprzedawane po cenach transakcyjnych i uzgodnionych:

- 1) podlegają obciążeniu importowemu, to obciążenie dolicza się do importowej ceny transakcyjnej lub ceny uzgodnionej,
- 2) korzystają z dopłaty, to dopłatę odlicza się od importowej ceny transakcyjnej lub ceny uzgodnionej.

2. Stosowanie cen uzgodnionych nie powoduje innych rozliczeń z budżetem Państwa niż wymienione w ust. 1.

§ 17. 1. Jednostki wewnętrznego obrotu towarowego nabywające artykuły pochodzące z importu po cenach transakcyjnych mogą sprzedawać je po cenach jednolitych obowiązujących w okresie rocznym (stała cena okresowa — zbytu, hurtowa, detaliczna), mimo różnic w kształtowaniu się cen transakcyjnych.

2. Zakres stosowania i sposób obliczania stałych cen okresowych określi Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Minister Finansów określi zasady i tryb rozliczeń różnic, o których mowa w ust. 1.

§ 18. 1. Ceny cennikowe mają zastosowanie do importowanych artykułów:

- 1) przeznaczonych do sprzedaży rynkowej po cenach detalicznych,
- 2) zaliczonych do podstawowych surowców i materiałów.

2. Ceny artykułów, zaliczonych do podstawowych surowców i materiałów (ust. 1 pkt 2), ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen na wniosek właściwego ministra, a w zakresie posiadanych uprawnień do ustalania cen na wyroby produkcji krajowej ustalają je właściwi ministrowie

lub dyrektorzy zjednoczeń przemysłowych, z zastrzeżeniem przepisu ust. 3.

3. Dyrektor zjednoczenia przemysłowego nie może ustalić ceny poniżej ceny transakcyjnej zwiększonej o marżę jednostki handlu zagranicznego. W tym wypadku cenę ustala minister nadzorujący zjednoczenie w trybie określonym w ust. 4.

4. Jeżeli uprawnionym do ustalania cen jest minister (ust. 2), może on ustalić cenę poniżej ceny transakcyjnej zwiększonej o marżę jednostki handlu zagranicznego za zgodą Ministra Finansów.

5. Wykaz importowanych artykułów lub grup artykułów zaliczonych do podstawowych surowców i materiałów (ust. 1 pkt 2), nabywanych przez odbiorców krajowych po cenach cennikowych, określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen na wniosek właściwego ministra.

6. Stosowanie na artykuły importowane cen zawartych w cennikach krajowych (ust. 5) dotyczy również wszelkich dopłat i odliczeń podanych w tych cennikach.

7. Importowane artykuły rynkowe nie posiadające ustalonych cen detalicznych (ust. 1 pkt 1) mogą być kierowane do obrotu wewnętrznego po ustaleniu ceny detalicznej przez organ właściwy do ustalania tych cen. Ustalenie cen detalicznych na importowane artykuły konsumpcyjne, nie pokrywających cen transakcyjnych, marży jednostek handlu zagranicznego oraz marży przysługujących jednostkom handlowym w obrocie krajowym, wymaga zgody Ministra Finansów.

Rozdział IV

Przepisy końcowe.

§ 19. 1. Dla artykułów przeznaczonych na eksport, a wytwarzanych z takich surowców i materiałów (lub kompletowanych części), których ceny zawierają akumulację pośrednią w postaci podatku obrotowego (dodatnich różnic

budżetowych), mogą być ustalone stawki zwrotu tej akumulacji.

2. Stawki, o których mowa w ust. 1, ustala Minister Finansów na wniosek właściwego ministra. Stawki te mogą być ustalane w procencie ceny bądź kwotowo.

3. Minister Finansów:

- 1) określi szczegółowe zasady i tryb zwrotu akumulacji pośredniej,
- 2) może przekazać uprawnienie do ustalania stawek, o których mowa w ust. 1 i 2, dyrektorom zjednoczeń i kombinatów.

§ 20. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług — tryb składania wniosków o ustalenie cen detalicznych importowanych artykułów rynkowych,
- 2) tryb składania wniosków o ustalenie cen importowanych podstawowych surowców i materiałów,
- 3) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego — tryb składania wniosków o ustalenie cen niektórych artykułów przeznaczonych na eksport, o których mowa w § 6 ust. 1 i 4.

§ 21. Przepisy dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych oraz zarządów centralnych związków spółdzielczych.

§ 22. Traci moc uchwała nr 110 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług pochodzących z importu oraz artykułów i usług przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr 31, poz. 199).

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen, Ministrowi Handlu Zagranicznego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług, zainteresowanym ministrom oraz zarządom właściwych centralnych związków spółdzielczych.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

275

UCHWAŁA Nr 280 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1972 r.

w sprawie polityki cen detalicznych oraz dalszej poprawy zaopatrzenia rynku w 1973 r.

W celu zapewnienia dalszej poprawy warunków życiowych ludności, zgodnie z programem polityki społeczno-ekonomicznej określonym uchwałą VI Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, oraz w wyniku pomyślnej dotychczasowej realizacji zadań planu 5-letniego w przemyśle, rolnictwie i innych działach gospodarki narodowej, osiągniętej przez wzmoczoną działalność produkcyjną i społeczną ludzi pracy, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ceny podstawowych artykułów żywnościowych, a przede wszystkim mięsa i przetworów mięsnych, mąki, chleba, kasz, makaronów i innych przetworów zbożowych, mleka i serów, tłuszczów konsumpcyjnych, cukru oraz soli nie ulegną podwyżce w ciągu 1973 roku.

§ 2. Zobowiązuje się:

- 1) Ministra Rolnictwa, prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), Centralny Związek Kółek Rolniczych i inne organizacje rolnicze do pełnego, racjonalnego wykorzystania środków przeznaczonych na rozwój rolnictwa i do podejmowania wszystkich niezbędnych działań dla zapewnienia maksymalnego wzrostu produkcji rolnej,
- 2) Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich, Centralę Spółdzielni Ogrodniczych i inne organizacje spółdzielcze zajmujące się przetwórstwem artykułów spożywczych do zapewnienia optymalnego wykorzystania surowców roślinnych